

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo v pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Sprava mej Slovenci

V sobotnem članku smo že omenili oklic naše katoliške stranke. V njem se naglašja, da je jedinstvo mogoča jedino mej tistimi, ki so jedini v verskih načelih. Ta pristavek je pač nekoliko nejasen. Iz ponašanja katoliške stranke poslednja leta pa sklepamo, da mislijo nje pristaši na to, da dotičnik mora podpisati resolucije katoliškega shoda. Vsaj se v tem oklicu zopet omenja ta shod, s katerim se je posebno poostiril razpor mej Slovenci.

V verskem oziru pač ni take razlike, da bi morali mi Slovenci se prepirati mej seboj. Vsaj vendar sklepi shoda zaupnih mož narodne stranke v tem oziru popolnoma zadoščajo. Naša katoliška stranka se ni upala ničesa ugovarjati. Če smo odkritosrčni, moramo reči, da nas loči jedino le narodno vprašanje in pa želja nekaterih mož katoliške stranke po prvakovanju.

Nobena zares narodna stranka ne more podpisati resolucij katoliškega shoda, ker so v narodnem oziru premlačne. Le pogledjmo, koliko se borimo za narodne srednje šole. In pogledjte dotično reso-

lucijo katoliškega shoda, v njej se prav nič ne omenja, v katerem jeziku naj se poučuje na drž. srednjih šolah. Jedino, kar ima v narodnem oziru, je to, da se izreka za osnovo katoliške gimnazije s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani. Mari ni to nekako podobno, da ta stranka želi, da v državnih srednjih šolah v narodnem oziru ostane vse pri starem, da bode potem katoliška gimnazija imela več učencev. Za nas Slovence pa morajo biti prvi državni zavodi, katere plačujemo s svojimi davki. Slovenski možje so se vedno prejšnje čase borili za slovenske državne gimnazije in realke.

Radi se sklicujete na dr. Janeza Bleiweisa in bi ga radi reklamirali zase. Kako je pa baš ta mož sodil o tem vprašanji, lahko vidite iz prejšnjih letnikov „Novic“ in pa iz razprav deželnega zbora. Posebno iz neke razprave 1873. leta bilo je popolnoma jasno, da sta Bleiweis in njegova stranka vedno težila za tem, da se na srednjih šolah po vsem Slovenskem poučuje vsaj polovica predmetov v slovenščini do najvišjega razreda. Kako v tem oziru misli naša katoliška stranka, kaže to, da se ni upala v svojem glasilu okrcati prošta Klofutarja, ki je temu nasprotoval v deželnem šolskem svetu.

Ravno tako glede visokih šol resolucije katoliškega shoda popolnoma prezirajo vse slovenske težnje. Celo na to se ne ozirajo, kar je „Slovenec“ nekaj z vso gorečnostjo zagovarjal. Jedino za nemško katoliško vseučilišče v Solnogradu se navdušujejo. Tako ni mislil pokojni Bleiweis, tega se lahko prepričate iz vsega njegovega delovanja. On se je vedno boril za osnovo slovenske velike šole v Ljubljani.

Kako neizprosni je bil pokojni Bleiweis v tem oziru, je pač vidno iz tega, da njemu ni niti ugajal Razlagov predlog, da naj se v Ljubljani osnuje vseučilišče, v katerem bi se poučevalo v vseh jezikih južno-avstrijskih dežel. Njegova želja je bila popolnoma slovensko vseučilišče. Iz tega je pač tudi jasno, da bi gospod dr. Bleiweis se gotovo ne bil nikdar ogreval za nemško solnograško vseučilišče, jasno je pa tudi, da uzrok sedanjega razpora na Slovenskem je to, ker se je naša katoliška stranka odtujila dr. Bleiweisovemu programu.

V sobotnem „Slovencu“ nekdo hoče z rekatimi citati iz Bleiweisovih „Novic“ dokazati, da dr. Bleiweis ni bil naš. S tem pa baš ni nič dokazal, ker razpor mej Mlado- in Staroslovenci nima nobene zveze s sedanjim razporom. Tudi se s par iztrganimi stavki ničesa ne pokaže, treba bi bilo o tem obširno razkladati povod tedanjega razpora, ki je bil v tesni zvezi s tedanjim političnim položajem. Nekateri Slovenci so tedaj mislili, da bi se morda dalo kaj več doseči po potu nekakega centralizma, dočim je dr. Bleiweis bil federalist. V tem je bilo bistvo tedanjega razpora, dokler niso naposled oboji spoznali, da je razpor le na škodo slovenski stvari. Sicer smo pa prepričani, da bi dr. Bleiweis bil nekoliko premenil ta čas že svoje misli glede federalizma v Avstriji, ko bi videl nestrpnost štajerskih in koroških Nemcev, kakor smo tudi mi popolnoma se prepričali, kakšen da je nemški liberalizem. Sicer pa pač v tem oziru ima najmanj povoda na dr. Bleiweisa sklicevati katoliška stranka, ki je v nasprotju s Bleiweisovimi nazori se bila zvezala z nemškimi liberalci. Da pa nima tedanji razpor nobene zveze s sedanjim, je pač jasno iz tega, da sta tedaj g. Pfeifer in Obreza bila Mladoslavenci, pa sta pozneje hodila s konservativci, dočim je v naši stranki g. Svetec, ki je bil Staroslovenec.

Če hočete, da se razpor mej nami poravna, le približajte se dr. Bleiweisovim načelom v narodnem oziru. Potem pa ne morejo biti za podlago sporazumljenju sklepi katoliškega shoda, temveč posezimo malo nazaj. Leta 1890. smo bili še skoro jedini. In tedaj je bil shod vseh slovenskih deželnih in državnih poslancev v Ljubljani in ta lahko postane za podlago skupnemu delovanju obeh strank. Če je vaša volja za spravo, imate tukaj dobro podlago; sklepi shoda, na katerem je pa bila jedino vaša stranka, pa ne morejo biti zaradi svoje jednostranosti in pomanjkljivosti v narodnem oziru podlaga nobeni spravi. Sploh pa, če se dela sprava, se mora ozirati na želje obeh; kdor pa vedno hoče, da povsod le njegova velja, ta sprave neče, temveč le razdor.

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

Aleš je bil kmet sela Razgudina, voroneške gubernije; bil je srednje rasti, mršav in postaven, s čistim obličjem brez brk (star je bil stoprv 19 let), rujavih, malo kodrastih las in rujavkastih oči. Znal je brati in pisati, — dve zimi učil se je v razgudinski šoli, no čital in posebno pisal je slabo. Trinajst let star prenehal je hoditi v šolo in od te dobe ni skoro nikdar ne čital, ne pisal. Izmej vseh knjig belega sveta poznal je Aleška le „Rodno Slovo“ in Vodovozova, in pa nazorno azbuko s podobami. Vseh šest let, kar je izstopil iz šole, čital je to knjigo dvajsetkrat in nekaj prebiral. To se je zgodilo v praznikih, posebno po zimi ob slabem vremenu, ko ni prišel k njemu noben njegov sovrstnik, a se tudi njemu ni ljubilo iti kam. Pisal je mnogo češče, no vedno s kredo na vrata pri kašči, ali po tleh pri „zavalenki“: tu razgrebe ravno zemljo z roko in piše s palico, ali s palcem: „Aleš“, „dvor“, „vrata“. Prepogosto pisal je takim načinom celo poletje, ko je pasel ovce po strnišči. Takrat se je tudi naučil dobro igrati na žalejke*) in peti pesni.

*) Piščalke, narejene iz bičja. Jedini muzikalni instrument tega kraja.

Glas mu je bil čist in zvonk. Na žalejke igrajo samo plesne pesni, a to je časih prav veselo in povabno. Aleška je bil za ples izmej prvih žalejčnikov. Prišel je na ples, takoj so se ga oklenile deklice: „Zaigraj, Aleška! No, zaigraj! No!“ Aleška ni soglašal nakrat skoro nikdar, vedno je kazal na druge, — naj kdo drug zaigra, a ne zato, da bi zahteval, Bog zna, kakih poklonov in prošenj, vselej je bil nekako boječ in plašen; no končno posegel je pod pazuo, izvlekel star rožek, ga uglasil in jel igrati. Pričetkoma je bilo vselej bolj slabo, no potem je preminila polagoma bojzljivost Aleškova. Jel se je vedno bolj in bolj kretati in majati na desno in na levo, glasovi pa so bili dražilni, ganljivi in so podžigali nehoti k plesu. Dekleta in žene so plesale, bile z nogami huje in huje, vedno živahneje gibale z ramami, in končno, dvignivši roke kvišku, ploskale in zvižgale in v taktu sipale reke in pregovore.

„Oj, ta Aleška! kak mladenič! To vam je Aleška! Pravo!“ kričali so zritelji in zriteljice. Aleška je delal dolge, visoke note, končal, in, rdeč od utrujenja, povesil oči.

Poslednji dve leti igral je Aleška zelo redko na žalejke in ni nič kaj zahajal na ples. Očeta Aleškinega so ubili, — sodili so, da je čarovnik. V Razgudinu živel je starček, star devetdeset let, kateremu so rekli Sobačur. To nenavadno ime so mu

dali zato, ker je lečil ljudi in živino ako jih je ugrizel stekel pes. Sobačur je bil strijc Aleškinemu očetu, a vzel je zeta k sebi. Zet je delal na polji, starček pa je postavil tri vrste od sela v tihem jarku v gozdu ulnjak, kjer je živel vsako leto od rane spomladi do pozne jeseni. Aleškin oče (rekli so mu Petruha Kubiškin) je bil takrat mlad; prišel je mnogokrat k strijcu k ulnjaku, kadar je bilo delo v tej strani polja, ko je trebalo pasti konje, ali je sicer pot nanesla mimo. Starček ga je ljubil. Dvanajst let sta preživela zet in hči Sobačura, a dete se jima ni rodilo niti jedno, in naposled umrla sta oba v jednem letu za kolero, ka li. Ostal je torej Sobačur sam samcat; tu mu nasvetuje Petruha, naj se preseli k njemu. Sobačur je prodal svojo koč, naselil se pri Petruhi, živel po zimi pri njem, po letu pa, kakor preje, v ulnjaku. K starcu prihajali so ljudje često zdraviti se in pripeljali so take, ki so jih ugrizli stekli psi; on je lečil le s travami; zoper steklino je dajal kruh, posut z nekim zelenim praškom, in pravijo, stekli so vselej ozdraveli. Petruha je prisostvoval pri lečenji in tudi pomagal starčku nabirati in sušiti trave. Ko je umrl Sobačur, zapustivši 30 panjev čebel, postal je Petruha naposled čebelar. Mej ljudstvom se je govorilo, da je izročil starček vse svoje znanje Petruhi, a ta tega ni zanikal, marveč ob vsakej priliki omenil je rad

Čehi, ki so nedavno bili v veliki milosti pri „Tagespošti“, ker se je nadejala, da bodo na Dunaju pomagali liberalcem premagati protisemite, so pri njej prišli zopet v nemilost. Sedaj dokazuje, da dunajski Čehi nimajo nobenega pomena in da se nanje ni treba ozirati. Sviri pa obe nemški stranki, da naj se preveč ne brigata za Čeha, ker sicer bi polagoma le utegnili postati važen faktor. Graška tetka je pač pri tem do skrajnosti smešna. Ona je sama z največjim veseljem zaznamovala, kjer se je kak Čeh izrekel proti krščanskim socializmom in s tem pokazala, da češkemu življu na Dunaju pripisuje važnost; sedaj, ko pa vidi, da Čehi ne pojdejo za liberalce po kostanj v ogenj, jih pa brca in ponižuje. Seveda do take stopinje pravičnosti se „Tagespošta“ ne more popeti, da bi bila za češke šole na Dunaju. Tega od nje pač ni nikdo pričakoval, ker vemo, kako je kričala proti celjski gimnaziji.

Proti divizionarju Okrog Ivančice ima letos vaje brnska posadka. Divizionar podmaršal Edvard Succowaty bi bil letos imel bivati kakor po navadi v hiši odvetnika Dvořaka. Odvetnik je pa izjavil, da rajše vzprejme v svojo hišo dvajset prostakov, nego generala, ki je podpisal ukaz, da se prepoveduje častnikom hoditi v „Češko Besedo“ v Brnu. — Zares, narodne odločnosti bi se Slovenci lahko učili od Čehov.

Dr. Starčević in dr. Frank. V stranki prava v Zagrebu je že dolgo neki razkol. Mnogi niso prav zadovoljni z drom. Frankom in ga napadajo. Nedavno je pa dr. Ante Starčević, vodja stranke, pisal dru. Franku pismo, v katerem obsoja vse te napade in sumničenja. To pismo je priobčilo „Hrvatska“. Seveda ni gotovo, da bi Starčevićevo pismo že odpravilo vse razpore mej stranko, če tudi bi to bilo želeti.

Srbija. Odkar je vstopil v Srbijo v veljavo nov zakon proti roparjem, jih povsod preganjajo žandarji in vojaki. Pri Dragaševu je bil te dni jedno celo noč boj mej roparji in žandarji. Dva žandarja sta ubita. Ko je prišla na pomoč stotnijski vojakov, so roparje zmogli. V mestici Požegi so zaprli mnogo meščanov, ker so na sumu, da so skrivali roparje in oropano blago. Mnogo roparjev je bežalo v Turčijo, nekoliko so jih pa pobili. — Nam se ta poročila o roparjih zde malo sumljiva. Vse spominja na nekako malo ustajo. Srbska vlada pa neče priznati, kaka nezadovoljnost vlada v deželi, zato pa svetu poroča o roparjih. Tega se je menda naučila od Turčije, katera tudi svetu poroča le o roparjih, če se v nje pokrajinah začneja kaka ustaja. Tako pa dela tudi zatagadelj, ker ve, da bi z ustaši utegnili kdo simpatizovati, z roparji pa nikdo ne. Dokler bode srbska vlada tako samovoljno gospodarila, kot je zadnje čase, bodo še večkrat svetu poročali o roparjih.

Katoliški shod v Monakovem. Sedaj zboruje v Monakovem 42. nemški katoliški shod. Cerkve in nekatere hiše so se tem povodom oklepšale z zastavami. Prišlo je blizu 3000 tujcev, mej

njimi skoro vsi člani katoliškega centra v državnem in deželnih zborih. Došlo je sedem nadškofov in škofov. Shod je otvoril grof Preysing. Predsednikom so izvolili justičnega svetnika Müllerja iz Koblenca. V prvi slovesni seji je bilo več govorov. Tako se je dekan Hammer spominjal pokojnih vodij katoliškega centra Mallinckrotda, Frankensteinja, Reichenspergerja in Windthorstja. Generalni tajnik katoliških društev v Berlinu dr. Hille je sporočil shodu pozdrav berlinskih katolikov. Poslanec Gröber je govoril o katoliški jedinstvi. V jedinstvi za cerkev in domovino delovati je namen katoliških shodov. Katoliška stranka upa z zborovanjem v Monakovem kaj uplivati na prebivalstvo monakovsko, ki je po večini socialistično, a najbrž ne doseže svojega namena.

Armensko vprašanje. Turška vlada je zopet odklonila skoro vse reforme, katere zahtevajo vele-vlasti za Armenijo. Drugi odgovor je dosti neugodnejši od prvega. Odločen govor angleškega ministrskega predsednika Salisburyja ni nič uplival na turško vlado. Turška vlada ne verjame, da bi angleška konservativna vlada se odločila za kako prisilno postopanje. V Carigradu tudi računajo, da vele-vlasti ne bodo jedine, ko bi morale s silo postopati. Anglija ne more začeti boja s turškim sultanom, ker ima v Indiji na milijone mohamedancev, mej katerimi bi to vzbudilo veliko nevoljo, ko bi Anglija bojevala se s kalifom. Za Salisburyja je pa ta odgovor velika zaušnica. Dosedaj se je vedno angleška konservativna stranka ponašala s svojo odločnostjo v vnanji politiki. Prvi odločni korak je angleškemu ministerskemu predsedniku izpodletel. Če ne prisili angleška Turčije, da prijenja, je njena vnanja politika ob ves dober glas.

Dopisi.

Iz Pazina, 23. avgusta. (Nova ministrska naredba v praksi pri nas.) Ministrske naredbe glede pravic in dolžnostij c. kr. uradnikov mi iz principa nikakor ne moremo odobravati. Ali denimo, da bi jo tudi odobraval, vendar ne pričakujemo od nje nič dobrega, kajti izvajala se bode pri nas na Primorskem jedino le proti onim uradnikom, ki so slovanskega rodu in slovanskega mišljenja; italijanski uradniki bodo pa odslej kakor doslej nasprotovali nam lahko skrito in očitno v uradnih in izven uradnih. To je in ostane naše mnenje in bojimo se, žal, da se ne motimo. Uradniški ugled! Da, da, na ugledu bi moralo biti ležeče onim, kojim je izročena državna uprava, a žalbog, da se za ta uradniški ugled skrbijo le na papirju, a ne tudi v praksi ali pa, da se ima posebno pri nas na Primorskem jako čudne pojme o uradniškem ugledu. Kolikor nas skušnja uči, je po mnenju naših primorskih višjih oblastij le to proti uradniškemu ugledu, ako se kak uradnik čuti avstrijskega Slovana — ter se ne sramuje tega čuta — očitno priznati. Poznamo moža, ki sodi v imenu cesarja, ki, čeravno ima majhno družino a dobro plačo, tiči v dolgih do grla, moža, ki se vedno druži z razgrajajoči, ki so bili že večkrat kaznovani, moža, ki napoveduje, kadar se nahaja v ekstazi, boj proti Hrvatoma na življenje in smrt. Ljudje iz kosti, krvi in mesa ne morejo umeti, kako more ta mož, ko mu je za razsoditi mej njegovim upnikom

in neumnim kmetom, ki je po največ tudi dolžnik njegovega upnika, nepristransko soditi; tem ljudem iz kosti, krvi in iz mesa ne more v glavo, kako zamore ta mož nepristransko soditi razgrajajoče, razsajajoče proti Hrvatoma — proti istim Hrvatoma, katerim je ta mož v družbi istih razgrajajočev napovedal — boj na življenje in smrt. Mi se nečemo pa tem mestu izreči, da-li imajo ljudje, katerim neče vse to v glavo, prav ali ne, samo to trdimo, da je šel ugled takega uradnika pri takih ljudeh rakom žvižgat. Pa mislite, da mudiho dotične oblasti, da bi kazalo tega moža premestiti? Kaj še?! In kdor bi mislil, da bode odslej po rojstvu te ministrske naredbe kaj bolje preiskrbljeno za uradniški ugled, motil bi se hitro. Za Boga milega, saj vendar ne zahtevamo nič drugega, nego da se nepristransko in vestno izvršujejo obstoječe postave in druge naredbe. In zadovoljni bi bili, ako bi se to zgodilo, kajti inace bi vendar tega ne zahtevali. Pa isto tako, kakor se ne izvršujejo do sedaj obstoječe postave in ministrske naredbe, kadar gre za nas Slovane, ravno tako se ne bode tudi ome-njena naredba izvrševala nam v prid, pač pa, žal, vso njeno strogost bo okusil slovanski uradnik, ako ne bode neizmerno previden. Zato pa, kaj nam hasnejo nove naredbe — pošljite nam ljudi, ki bodo vestno in nepristransko izvrševali stare obstoječe, potem vam bomo šele verovali —. Dotlej pa: Timeo Danaos et dona ferentes!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. avgusta.

— (Praški vlak preložen) Vlak na narodopisno razstavo v Prago preložen je na dan 7. septembra ob 5. uri 45 min. popoldne na mnogostranske želje rodoljubov, ki se sedaj ne bi mogli udeležiti izleta, pač pa se ga gotovo udeleže dne 7. septembra. Cene ostanejo iste, legitimacije so seveda veljavne.

— (Državne podpore, oziroma posojila) za po potresu poškodovane na deželi se bodo v kratkem razdelila. Za kranjski in kamniški okraj so se rešene prošnje že odposlale okrajnima glavarstvom. Iz poslednjega okraja je bilo predloženih 4900 prošenj. Okrajnim glavarstvom v Postojini, Logatcu, Krškem, Kočevskem in v Litiji se bodo rešene prošnje odposlale te dni. Želeti in pričakovati je, da se bode uradoma natančno naznanilo, koliko državne podpore se je porabilo za okraje na deželi.

— (Kranjska odvetniška zbornica) je sklicana na dan 30. avgusta t. l. ob 1/3. uri popoldne na izredni občni zbor. Na dnevnem redu je samo jedna točka: Mnenje o spomenici, podani po odboru društva odvetniških kandidatov v kraljevini Češki pravosodnemu ministerstvu glede razteze zakona z dne 16. januarja 1895. drž. zak. št. 21 o nedeljskem počitku na odvetniške pisarne.

— (Deželna hiša) takozvani „lontovž“ se popravlja in mora biti gotova do 1. oktobra, ker se bodo tedaj tja preselili deželni uradi. Poprave bodo morda do tedaj gotove, veljala pa bo poprava veliko več, nego se je mislilo. Šele ko se je delo začelo, se je prav spoznalo, v kakem stanu je to poslopje. Popravljen je bilo že neštevilnokrat a jako slabo. Zidovi so vsi razpokani, kar pa se prej ni videlo, ker so bili nanje prilepljene tapete. Odlučilo

svoje čarodejstvo, včasih se je celo bahal: „jaz že vem, od kod to“, „jaz lahko pomagam“, „lahko naredim, da me boš pomnil vse svoje žive dni“, itd. K Petruhi jelo je ljudstvo prihajati bolj, kakor k Sobačuri, in on je jel lečiti ne le nekaterih boleznij, no skoro vse, odrekel je le v redkih slučajih; mnoge bolezni je proglasil kot „narejene“, dajal je ne le trave, no i zagovorno vodo, našeptaval je, zagovarjal kri, dognal, kje je izgubljena reč.

Slava o Petruhi, kot čarovniku, utrdila se je končno popolnoma. K temu je pripomogla že njegova nenavadna unanost: vse obličje se je zarastlo z gostimi lasmi, obrvi so se skoro zrastle, male črne oči so gledale nekako skrivnostno. Posledaja dve — tri leta jeli so Petruhi skazovati spoštovanje očitno: napajali so ga v gostilni z žganjem, vabili so ga na svatbe, prav mnogi, posebno ženske so ga pozdravljale, ko so ga srečale, zelo spoštljivo. Plačila in daril za svoje lečenje in čarodejstvo ni zahteval mnogo, nikdar ni vzel naprej, marveč govoril je vselej: „prineseš pozneje, ko odleže“, od mnogih pa ni hotel prav nič; ljuba mu je bila čast in slava. Nesebičnost in ljubeznivost, s kakeršno se je vedel proti vsakemu, ki je želel njegovega lečenja, pridobili sta mu udanost večine Razgudincev, nihče mu ni bil neprijazen, dasi so se ga vsi nekako bali. Ali vendar ubili so ga; to pa se je zgodilo takole.

V Razgudinu živel je družina Strigunovih:

oče star 55 let, boder in krepek kmet udovec in trije sinovi, čvrsti mladenčji, krasavci, junaki, delavni, najdrznejši v selu, pevci in pretepavci; mej soboj so si bili dobri, vsak praznik so bili v gostilni, popivali redno, dasi niso zapravljali, imeli so vsega dovolj. Teh so se bali vsi, ker, kdor se je z njimi sprl, — takoj je dobil za uho. Pred poldrugim letom oženil se je mlajši brat. Ženi njegovi, lepi, rdečelični ni bilo pričetkoma nič, čez pol leta pa je jela pešati, hirati in naposled „kričati na glas“. Hodi po hiši, ali sedi, dela, potem začne jokati, potem pade na tla, bije se, kakor blazna, kriči s tujim glasom, — celo gledati je strašno. Postala je bolj in bolj zamišljena in plašna, a vedno je nekaj skrivala in se nečesa bala. Opazivši njeno premembo in plašnost, jel jo je mož povpraševati, kaj to znači, — ona pa je molčala in plakala; zopet jo povprašuje, — ona zopet molči in plače, on pa jo pretepava. Od te dobe ponavljali so se napadi češče in češče.

Vsem se je to zdelo neumevno, no razrešili so soglasno vsi, da jej je „narejeno“, in pri tem so ostali, ker drugače niti biti ne more. No prvi dan po sv. Trojici zgodilo se je nekaj, kar je napravilo strah ne le v družini Strigunovih, no i v vsem selu. Po obedu gnal je mlajši brat konje v log; žena je legla v sobi, da bi malo počila; drugi brat legel je z ženo v svoji sobi. Nakrat začuje se krik, potem jok in upitje, da gre skozi ušesa, —

sinaba „kriči na glas“. Hite pogledat v njeno sobo: tu leži na tleh poleg postelje, bije se, zvija se in kriči, a blizo sobe na dvoru leži v nezvesti starček tast. Pobledele je, jedno oko je odprto, usta so zavita in pene tiši. Skočijo k njemu, polivajo ga z vodo in ga prenesejo v kočjo. Zavedel se je zopet, ali govoriti ni mogel več, desna roka in noga sta mu odpovedali, a usta so ostala zasukana na desno stran. Sešlo se je mnogo ljudij pri Strigunovih, prihitela je tudi mati bolne hčere in objavila plakaje, da je ona mnogo kriva, ker je prošlo nedeljo vedla hčer lečit k Petruhi Kubiškinu, da je ta gledal na vodo, šepetal, govoril, da je tast zloben človek in potem je dal steklenico vode in velel jo piti sedem zor. Po tej pripovedi razrešili so vsi, da je i sinabi in starcu „naredil“ Petruha, — in posebno še, ker je Petruha jezen na starca zato, ker mu je ta prošlo leto ujel roj, kateri mu je ubežal, a mu ga ni vrnil. Še takrat rekel mu je Petruha: „pomni dobro, jaz ti bom pokazal“.

Ves ta in ves naslednji dan bil je razgovor v selu le o tem, da je Petruha „naredil“ starcu Strigunovih in sinabi njegovej. Drugi dan zvečer bilo je okolu gostilne mnogo ljudstva; ta je povsem pijan, drugi vesel, v jednom krožku, razpoloživšem se na travi, stala je steklenica in vrtili so se oduševljeni razgovori, v drugem peli so pesmi, tam so se kregali in rogali. (Dalje prih.)

se je po šest in sedem tapet, ki so bile prilepljene druga na drugo. Omet je bil sila debel, zidovje pa iz slabega materiala. Nekateri medzidovi so bili sezidani kar na tramove, ti pa so tako trhli, da kar sami od sebe razpadajo. Dežela se bo morda še kesala, da je sklenila popraviti to poslopje.

— (Stanovanja za dijake.) V šestih tednih se otvoro zopet vse ljubljanske šole in zopet bodo prišli ukažljivi dijaki iz raznih strani naše dežele. A kaže se, da bo trda za stanovanja in bojimo se, da marsikateri niti zavetišča ne bo dobil ali ga pa ne bo mogel plačati, ker bo predrago. Prav v starejših, slabših hišah so doslej stanovali studentovske matere, in take hiše so vsled potresa največ trpele. Na žalost je večina teh hiš še nepopravljena, nekatere pa se sploh ne bodo popravile nego podrle. Kolikor smo mogli poizvedeti, je veliko število studentovskih mater nastanjenih v barakah in te sploh ne bodo mogle vzeti koga na hrano in v stanovanje. Vse okoliščnosti torej kažejo, da bodo na jesen zlasti za dijaška stanovanja jako trda, posebno za tiste dijake, katerih žepi so le slabo napolnjeni. Zato iskreno želimo, naj bi se pristojni krogi bavili s tem vprašanjem. Potrebno je to toliko bolj, ker se je bati, da bi marsikateri revnejši dijak se obrnil kam drugam in zapustil naše šole, kar bi bilo na škodo njemu in mestu.

— (Obdukcija) trupla g. Jaklitscha se je vršila danes in se je konstatovalo kronično uetije pijagmate. Dognano je torej, da nesrečni 73letni mož ni bil normalen, ko si je končal življenje.

— (Tatvina.) Ukradenih je bilo dne 25. t. m. sodarskemu pomočniku Josipu Žigonu iz Spodnje Šiške okoli 6 gld., ko se je kopal v Kolesijskem kopališču.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj izvršili sta se pri tukajšnjem porotnem sodišču dve obravnavi. Pri prvi obravnavi bil je 26 let stari bajtarjev sin Anton Kobi iz Kamnika obsojen na 5 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno, ker je dne 3. junija letos povodom nekega prepira pred Merkunovo krčmo Josipa Peršina s kolom udaril s tako silo po glavi, da je le temu počila lobanja ter se mu kri razlila v možgane, vsled česar je smrt takoj nastopila. — Pri drugi obravnavi bil je posestnikov sin Janez Jazbec iz Sebenj pri Trzinu, ki je bil obtožen hudodelstva težke telesne poškodbe, od obtožbe oproščen.

— (Signum temporis) V nekem šolskem okraju na Kranjskem so bila letošnja vabila na okrajno učiteljsko konferencijo dvojezična, to se pravi, najprvo nemška, potem šele slovenska, dasi v tistem okraju niti jedne nemške šole ni. Prejšnja leta so bila vabila samo slovenska.

— (Blejske pošte pečat.) Prijatelj našega lista je bil tako prijazen in nam — hvala mu! — poslal dokaze, da ima blejska pošta dvojezičen pečat „Veldes-Bled“, da ga torej nalašč ne rabi. V očigled takemu postopanju bi bilo umestno, da se občinski zastop blejski na pristojnem mestu pritoži.

— (Kropensko-Kamnogoriška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi v nedeljo dne 1. septembra v prostorih gostilne pri „Jarmu“ v Kropi veselico z naslednjim vzporedom. 1. Nagovor. 2. Petje. 3. Velika coprnja izvajana po slavnostnem čarovniku Jon Harizonu. 4. Komičen prizor. 5. Srečkanje. 6. Prosta zabava. Začetek ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. Preplačila se glede na dobrodelni namen hvaležno sprejemajo. Blagovoljna darila za srečkanje sprejemajo gg.: prvomestnik Josip Pogačnik v Podnartu, tajnik Josip Korošec v Kropi in blagajnik Fran Lavtižar v Kamni gorici.

— (Ponarejene krone.) V poslednjem času so se pojavile v prometu ponarejene krone, ki so precej dobro izdelane. Spoznati jih je na mehki svinčeni tvarini, ki nima pravega cvenka in da nimajo na robu napis „Viribus unitis“. Podoba krone pa teh ponarejenih novic, ki se dajo s škargami lahko prerezati, je nekoliko zveržena.

— (Ukradeni knji.) Posestniku Žabkarju v Gornjih Prekopih pri St. Jerneju so minoli teden ukradli najbrž cigani iz hleva dve kobili, vredni 220 gld.

— (Konjske dirke v trab.) Konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske priredi v St. Jerneju na Dolenjskem v ponedeljek, dne 9. septembra t. l. konjerejske dirke v trab in sicer v prvih dveh oddelkih samo za kmetijske posestnike, t. j. take, ki svoja zemljišča sami obdelujejo, v drugih oddelkih za vse brez izjeme. Dirka bo dne 9. septembra (dan premovanja konj) popoldne ob 2. uri v St. Jerneju, in sicer na novo prirejenem dirkališču. I. Dirka tri- in štiriletnih kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 1600 metrov. Ako se oglasi samo eden tekmovalac, dobi prvo darilo le tedaj, če pride v štirih minutah na cilj. Prvo (državno) darilo 200 kron. Drugo (državno) darilo

100 kron. Tretje (deželno) darilo 50 kron. II. Dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo eden tekmovalac, dobi prvo darilo le tedaj, če pride v šestih minutah na cilj. Prvo (državno) darilo 100 kron. Drugo (deželno) darilo 50 kron. Tretje (deželno) 25 kron. III. Dirka za konje brez razločka starosti in spola, tudi za valabe, ki so najmanj pol leta lastnina jednega in istega kranjskega posestnika. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo eden tekmovalac, dobi prvo darilo le tedaj, če pride v šestih minutah na cilj. Prvo (deželno) darilo 100 kron. Drugo (deželno) darilo 50 kron. Tretje (deželno) darilo 25 kron. Četrto (deželno) darilo 25 kron. IV. Gosposka dirka s parom konj brez razločka na spol in starost konj. Daljava 2400 metrov. Dirka se vrši le tedaj, če se zglase trije tekmovalci. Častno darilo konjerejskega odseka: Srebrna namizna oprava v vrednosti 100 kron. Udeležitev pri dirki je zglasti pismeno, ali pa na dan dirke tudi ustno najpozneje do 12. ure popoldne, občinskemu uradu v St. Jerneju. Za udeležitev v I., II. in III. oddelku je plačati pri zglastvi 1 gld., v IV. oddelku 2 gld. vstopnine. Pri dirki veljavne določbe: 1. Razsojevalci so odborniki konjerejskega odseka in za to odbrani večaki. 2. O vseh prepirih razsojajo z večino glasov razsojevalci. 3. K I. in II. dirki so pripuščeni na Kranjskem rojeni konji od tretjega leta naprej. To je treba dokazati z listom, katerega je dobila konjeva mati pri oplemenitvi. Za državna darila morejo tekmovalci le konji, ki so dobili v l. 1893. do 1895. kako premijo, zato so pa pozvani posestniki še ne premovanih konj, kateri se mislijo dirke udeležiti, da pripeljejo svoje konje dne 9. septembra popoldne ob 9. uri k premovanju v St. Jernej. Dajala se bodo odsekova darila, in sicer tudi žrebci. K dirki so pripuščeni le tisti konji, ki so najmanj pol leta — od dneva dirke nazaj šteto — nepretrgano v lasti jednega in istega kranjskega posestnika. To je dokazati z županskim potrdilom. 4. Kdor se ni zglastil v pravem času, ne sme priti s svojim konjem na dirkališče. 5. Ako se zglastijo k vsaki dirki manj nego trije tekmovalci, onda veljajo gorenji predpisi in pa določila podpisane odseka. 6. Za konje, ki so nad 9 let stari, ni treba povedati starosti. 7. Dovoljeno je kaki navzoči osebi precej dokazati, da kak konj nima pravice, po gorenjih določbah dirjati v kaki dirki. 8. Tekmovalci morajo biti na dirkališču pol ure pred začetkom dirke. Tu je voznike naznaniti, in tu se pregledajo konji. Kdor pride prepozno, ne sme tekmovali. 9. Razvrstitev dirjalcev določi žreb. 10. Tekmovalci, ki nečejo ustreči vsem določbam odsekovim, izključijo se od dirke. 11. Konja, ki med vožnjo prične iti v galop, poguati je precej v trab. Ako konj prestopi prostor med dvema zastavama (25 met) v galop, ali če pride v galopu na konec, izgubi pravico do darila. 12. Ugovore zaradi nepravilne vožnje je precej naznaniti razsojevalnemu odboru.

— (Nepreiskane podzemne jame) Kakor se poroča „Tr. Ztg.“ iz Tolmina, so na visoki planjavi St. Viške gore (700 m nad morjem) mej Slapom in Ponikvo tri podzemne jame s kapniki, katere pa do zdaj še niso bile preiskane. Kakor trdijo domačini, se te jame precej daleč raztezajo pod zemljo in imajo zanimive kapnike. Visoka planjava ima izrecno obliko Krasa. Zanimivo bi bilo, ko bi strokovnjaki pregledali te jame.

— (Osobne vesti.) Stavbinski gojenec pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu Robert Carrer je imenovan začasnim stavbinskim pristavom istotam. — Inženjerja pri istem ravnateljstvu sta imenovana stavbinska pristava Anton Stegu in Vincencij Umfer. — Kontrolorjem moške kaznilnice v Gradiški je imenovan pristav kaznilnice v Steinu Fran Nadastiny.

— (V dobi kislih kumar.) ko tržaški oficijozni „Mattino“, — kateri ima čast, da podaja vsakdanjo dušno hrano tudi njega ekscelenci tržaškemu namestniku Rinaldinju — nima s čim polniti svoje predale, izleže marsikako mastno „raco“. Taka „raca“ je tudi njegovo poročilo, da je zadnji teden prišlo v Trst krdele ruskih izseljencev pod vodstvom nekega popa in da se mislijo naseliti pri Sv. Ivanu. Za njimi pride še mnogo ruskih rodbin. Njih kolonija bo patrijarhalno organizovana. Nakupili so že nekaj hiš okoli zapuščene cerkvice šentivanske, katera se jim je prepustila na porabo. — To je „raca“, da kaj izda; tudi dunajski listi so jo že priobčili in prav to opravičuje sum, da ima „Mattino“ s to „raco“ poseben namen. Morda bi g. Rinaldini vedel povedati, kak namen?

— (Kranjska industrijska družba) name-rava v Škedenju pri Trstu napraviti plavžev, v katerih se bo izdeloval tudi kokos. Potrebne rudnine se bodo dovažale iz Grške in Sicilije. Družba je že prosila, naj se ji dovoli oproščenje davkov, v kolikor je to dopustno po novem samo za Trst veljavnem zakonu. V plavžih bo delalo 1600 delavcev. Ustanovna glavnica znaša 6 milijonov kron.

— (Potrjen zakon) Načrt zakona, ki ga je sklenil tržaški deželni zbor, s katerim se je uvedel lovski zakon za Trst in okolico, je dobil najvišje potrjenje.

— (Veselica v Barkovljah.) katero so slovenska društva v okolici tržaški priredila v spomin pokojnemu Dragotinu Martelancu, se je jako lepo izvršila. Politična oblast je prepovedala slavnostni govor in zbor „Slovenski svet“.

* (Samomor v železniškem vagonu) V straniškem prostoru vagona II. razreda vlaka, ki vozi iz Budimpešte v Zagreb, se je ustrelil na postaji Sesvete graščak Arnold pl. Langenmantel iz Eggenberga pri Gradcu. Pri samomoru so se našla razna pisma in 450 gld. novcev. V pismu na načelnika zagrebške postaje ga prosi samomorilec, raj obdrži sina, ki se je vozil z njim, tako dolgo, da pride ponj svak iz Gradca. Pismo, adresovano na samomorilčevo soprogo, naj se neodprto odpre, vendar naj se jej ne naznani njegova smrt po brzojavu, ker je ona kriva samomoru. Sin, ki ne preneha tarna po očetu, vzbuja splošno sočutje.

* (Samomor po prestani nevarni operaciji.) Veliko senzacijo je vzbudil v Budimpešti samomor 49letne doktorske vdove Etel Meyzar, ki si je v hotelu „rudečega krža“ prerezala vrat. Prejšnji dan so damo operirali in je nevarna operacija uspela popolnoma. Začela se je stroga preiskava, ker je samomorilka izvršila obupni čin z zdravniškim operacijskim nožem, o katerem se ne ve, kako je mogel priti v roke nesrečnici.

* (Umor pri manevrih.) Četovodja Alexander Weiss od 26. pešpolka je pri manevrih blizu Komorna na Ogorskem ustrelil svojega stotnika. Vzrok je baje ta, da je stotnik Weissa vedno preganjal.

* (Nesreče v gorah) Ni ga dne, da bi časniki ne poročali o ponesrečenih hribolazcih. Na Montblancu je zdaj ponesrečil praški odvetnik dr. Schnürdreher in z njim oba voditelja, na Eisjochlu na Tirolskem pa je neki berlinski dijak Pavel Move padel in s soboj potegnil v brezno tudi vodnika. Tekom nekaterih tednov je že ponesrečilo kakih dvajset hribolazcev.

* (Bogata beračica.) V Melniku je umrla nedavno revna žena, ki je prebivala v siromašni sobici in ležala na stelji, razprostrti po golih tleh. Po najdeni oporoki pa se je pokazalo, da je ostavila premoženja 80.000 gld. Nepremožnima svojima bratoma je volila samo po 15 gld., vse ostalo premoženje pa je določila za ustanovitev evangeliške cerkve v Melniku in za dotacijo pastora.

* (Izbruh Vesuva) se še ni umiril. Profesor Palmieri sodi, da se bode do bodoče polne lune celo še množil. Lava je dozdej opustošila kakih 3000 □ m obdelane zemlje v bližnjih dolinah. Mnogo letoviščarjev je že pobegnilo iz krajev ob podnožji gore, zato pa prihaja veliko tujcev iz vseh krajev, ki želé uživati velikansko grozen pogled, ki ga podaja ognjenik, iz katerega se razliva lava v mogočnih curkih navzdol.

* (Zaklad v knjigi.) Na kliniki v Turinu je našel te dni asistent dr. Bicarelli v knjigi, katero si je izposodil iz zavodne knjižnice, dve italijanski renti v znesku 40.000 lir. Knjiga je prišla z drugimi knjigami pred dvema letoma iz zapuščine pokojnega dr. Giordana v klinično knjižnico.

Književnost.

— Zbrani spisi Pavline Pajkove. Drugi zvezek v Celji, 1895. Tiskal, izdal in založil Dragotin Hribar v Celji. Str. 228. Cena broširanemu zvezku 1 gld., elegantno vezanemu 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več. Ta zvezek prinaša naslednje dobro znane povesti odlične naše pisateljice: „Roka in srce“, „Mačeha“, „Očetov tovariš“ in „Pripovednik v sili“. Zlasti slovensko ženstvo bo gotovo z veseljem seglo po teh zanimivih povestih. Unanija oblika knjige je jako ukusna.

— „Popotnik“ ima v št. 16. naslednjo vsebino: Na Dolenjsko; dr. Bezjak: Slovniska teorija Kernova; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; Pomagajmo si sami in Bog nam bode pomagal; Slovastvo; Listek; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti; Natečaji.

— „Vatrogasca“ sta izšli št. 23. in 24. z raznovrstno vsebino.

Brzojavke.

Dunaj 28. avgusta. Vlada predloži v prihodnjem zasedanju drž. zboru načrt zakona o ustanovitvi asilov za pijance. Oddal se bo v asil, kdor je bil tekom jednega leta več kakor trikrat kaznovan zaradi pijanosti, a oddati se bo smel le na predlog kakega drž. oblastva ali sorodnikov. V asilu bo ostal k večjemu dve leti.

Dunaj 28. avgusta. Knez Bismarck pride dne 17. septembra v Gastein in ostane tam nekaj tednov.

Praga 28. avgusta. Škod zaupnih mož mladočeške stranke je sklican na dan 29. oktobra.

Amsterdam 28. avgusta. Pijani ljudje so kraljico Vilhelmino na ulici napadli; obstopili so nje voz, jo insultirali in ponujajoč jej steklenico z žganjem, jo hoteli prisiliti, naj jo izpije. Policija je številne napadalce le iz težka razgnala.

Madrid 28. avgusta. Listi javljajo, da je bila mej špansko vojsko in ustaši na Kubi zopet krvava bitka, v kateri so zmagali ustaši.

Zahvala.

Podpisani odbor gasilnega društva v Kranju šteje si v prijetno dolžnost, da izreka svojo javno zahvalo požrtvovalnemu kranjskemu in okoličanskemu p. n. občinstvu na mnogobrojni udeležbi slavnosti dne 25. t. m. v prid našemu gasilnemu društvu, dalje zahvaljuje udeležbo sl. častniškega zbora tu bivajočega pehotnega polka in topničarstva, izrečno pa še sl. poveljništvo c. in kr. pešpolka kralj Belgijcev št. 27 na ljubeznivo brezplačno prepuščenju vojaški godbi, s čimur je osobito v izdatni meri pripomoglo k toli ugodnemu gmotnemu uspehu.

V Kranju, dne 27. avgusta 1895.

Odbor prostovoljnega gasilnega društva.

Zahvala.

Odbor podružnice slovenskega planinskega društva v Radovljici šteje si v prijetno dolžnost, da izreka svojo prisrčno zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je slavnost otvoritve „Vodnikovih koč“ na Velem polju pod Triglavom dne 19. avgusta t. l. tako slovesno vršila; posebno pa vrlim Bohinjcem za prelep in ljubezniv vzprejem, č. g. Pibru, kapelanu iz Srednje vasi, da je blagovolil tako dolgo in trudopolno pot storiti in blagosloviti koč, osrednjemu odboru v Ljubljani, zastopnikom savinjske in kamniške podružnice, kakor tudi mnogobrojnim drugim udeležnikom za prijazno udeležitev.

Podružnica slov. planinskega društva v Radovljici
dne 26. avgusta 1895.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ane Zorc prej Ivana Zorca zemljišče v Žužemberku. (potom relicitacije) dne 30. avgusta in 13. septembra v Žužemberku.
Janeza Bambiča posestvo v Travniku, cenjeno 3540 gld. in Franceta Božiča posestvo v Prilipi, cenjeno 1645 gld. oba dne 31. avgusta in 21. septembra v Ribnici.
Martina Kobeta posestvo v Želebejem, cenjeno 1922 gld. dne 31. avgusta in 3. oktobra v Metliki.
Jožefa Kogovskega posestvo v Potoku, cenjeno 10.031 gld. 50 kr., dne 31. avgusta in 5. oktobra v Idriji.

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	739.6	17.4° C	sr. svzh.	jasno	
28.	7. zjutraj	739.7	12.3° C	sl. svzh.	megla	0.0
"	2. popol.	739.4	25.5° C	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 17.4°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	20	"
Avstrijska zlata renta	122	15	"
Avstrijska krona renta 4%	101	25	"
Ogerska zlata renta 4%	122	50	"
Ogerska krona renta 4%	99	80	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1065	—	"
Kreditne delnice	404	60	"
London vista	120	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	10	"
20 mark	11	81	"
20 frankov	9	58 1/2	"
Italijanski bankovci	45	75	"
C. kr. cekini	5	71	"

P. n. obiskovalcem razstave v Pragi!

Oddajam prenočišča; na razpolaganje je elegantno opremljenih postelj, vsaka po 50 kr. na dan, in 30 slamnjakov, povsem čistih, po 20 kr. na dan. 10 minut od razstave in pred mostom v mesto.

Č. Matejka, Praha, Buhna,

Vinařská ulica č. 362. (1112—1)

Ravnokar je izšlo v moji zalogi:

Funtek — „Robinson“, s 4 barvanimi podobami in kolorirano naslovno podobo, elegantno kartonirano 50 kr., po pošti 60 kr.

Šmid-Tomšič — „Sto malih pripovedek“, nov natis, 40 kr., po pošti 43 kr. — Dalje: (1093—2)

Poduk v igranju na oltarh. Sestavljen Fran J. Koželjski, I. l. 1 gld. 50 kr., po pošti 1 gld. 55 kr.

Sokolska koračnica za otce, 40 kr., po pošti 43 kr.

J. Giontini, knjigar v Ljubljani.

Ivan Štrukel

slikar

(1103—2)

v Ljubljani, Poljske ulice št. 14
se priporoča slavnemu občinstvu za vsa slikarska dela za sobe in salone, fina in navadna. — Na razpolago so krasni kolorirani vzorci, cene so dokaj nizke.

Učenec

se vzprejme takoj v trgovino z mešaninim blagom

Ivana Wakonigg-a

v Šmartnem pri Litiji. (1110—1)

Neobhodno potrebno

je tako za dame kakor za gospode, ki se udeležijo potovanja v

Prago

da si omislijo

(1104—3)

nepremočljivi dežni plašč (havelok)

iz tirolskega lodna pri znani tvrdki

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Razpošilja se tudi po pošti.

Iščeta se

praktičen vrtnar

in

graščinska kuharica.

Graščinska Gradac na Kranjskem potrebuje oženjenega praktičnega vrtnarja. Dalje se išče graščinska kuharica za Zagreb s plačo 12—14 gld. Obe mesti je moči eventualno takoj nastopiti. — R. flektantje pošljijo naj svoje ponudbe s spridevali upravi v Gradacu na Kranjskem do 15. septembra t. l. (1096—2)

Fettengupfska

slatina.

(1045—5)

Čista in blago delujoča koroška planinska kiselica.

Najboljša dijetetična namizna voda

zlasti če se meša z vinom. Prednosti pred mnogimi drugimi kiselicami: ne jemlje vinu barve, niti ukusa in ne sili v glavo niti pri največji vročini. — V zalogi pri

Petru Lassnik-u v Ljubljani.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobloženem želodcu z jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica s rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-84)

Pošilja se vsak dan po pošti proti povzetju.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznege reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani na 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mešč. osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Gurth, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lpasko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldurna osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Bolnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldurna osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldurna osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, čez Selsthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregence, Gurth, Gmunden, Paris, čez Klein Reifling, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lpasko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešč. vlak v Novo mesto, Kočevje.
Raun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 36 min. popoldurna osebni vlak v Leseo-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpasko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Bolnograda, Linze, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešč. vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 36 min. dopoldurna osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpasko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Bolnograda, Linze, Steyra, Paris, Gmunden, Gurth, Bregence, Inmost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldurna mešč. vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldurna osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer mešč. vlak s Kočevja, Novega Mesta.
Raun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. zvečer osebni vlak v Leseo-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldurna " "
" 9. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj v Kamnik. (5—188)
" 11. " 15 " dopoldurna " "
" 8. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Močnega in poštenega

učenca

(1108—1)

vzprejme takoj Janez Sterle, kovač in živino-zdravniški pomočnik v Krškem. Ako je tudi dober kovaški pomočnik, naj se takoj oglasi; delo je za dlje časa.

Staro Wertheimerico

želi nekdo kupiti.

Kdor bi jo hotel prodati, naj to sporoči g. Čudnu, urarju v Ljubljani. (1095—2)

3 biljardi

kavarnarska oprava in posoda se takoj prodá. (1107—1)

Več se poizvé v kavarni „Valvazor“.

Elegantni album

— Ljubljana po potresa

in cesar v Ljubljani, s 16 jako zanimivimi podobami ljubljanskih razvalin, v platno vezan in pozlačen, kot najlepši vseh do sedaj izšlih, po jako nizki ceni samo 40 kr. in opis potresa zraven zastoj. — Ilustrovane knjižice po 20 kr., več skupaj pa ceneje.

Zahteva naj se le Paultnov elegantni album ali ilustrovana knjižica, ki se dobivata po vseh knjigarnah.

V blagohotno naročevanje se priporoča

Jos. Paultn v Ljubljani. (843—18)

Otvorjenje „Národne kavarne“ v „Zvezdi“.

Ta v najelegantnejšem slogu od gosp. Josipa Lenarčiča z Vrhnike zgrajena

kavarna v baraki

v kateri bodeta tudi postavljena dva biljarda, odgovarja vsem tudi najstrožjim zahtevam glede komforta. Postreglo se bode p. n. gostom samo s pristno, izborno pijačo in bode tu na razpolaganje razni tu- in inozemski časopisi v največji izbiri.

Zahvaljujoč se najbolje velespoštovanemu p. n. občinstvu, kakor tudi mojim znancem in prijateljem za meni do sedaj izkazano zaupanje, vabim z zagotovilo, da bode vedno skrbjeno za najvestnejo postrežbo, najudaneje k prav mnogobrojnemu obiskovanju.

Z velespoštovanjem

Fran Krapeš

kavarnar.

(1083—2)

Cement

železniške šine, traverze, cinkasto in pocinkano ploščevino železo za vezi

kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(442—38)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.